

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansvarig utg. : Regeringsrådet Sigvard Berglöf

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden RSV Im och Riksskatteverkets förhandsbesked mm RSV/FB Im (Indirekt skatt — Mervärdeskatt)

Nr 5 1986 - Årg. 16

Förhandsbesked den 29 januari 1986¹

Fast årsavgift för att utnyttja en kursgård och dess fritidsanläggningar har i sin helhet ansetts utgöra vederlag för omsättning av sådan tjänst som är skattepliktig enligt 10 § första stycket 7) lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)

**RSV/FB Im
1986:5**

Utkom från trycket
den 25 februari 1987

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande.

Ett aktiebolag drev en kursgård. I anläggningen fanns bl a hotellrum, sammanträdes-, konferens- och sällskapsrum. Till verksamheten hörde en restaurang. För gästernas förströelse fanns vissa fritidsanläggningar och en större motorbåt.

Bolaget avsåg att starta en s k affärsklubb. Den var inte en förening utan ett kommersiellt erbjudande riktat till ett begränsat antal företag, som erbjöds medlemskap mot en årsavgift. Medlemskapet berättigade företaget att utan ytterligare avgift på olika sätt utnyttja konferensgården och dess anläggningar. Bolaget hemställde om förhandsbesked beträffande om och i så fall hur den s k klubbavgiften skulle mervärdebeskattas.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 29 januari 1986 beslöt RSVs nämnd för rättsärenden (Fridolin, Wennerholm, Mellbin, Rydberg, Arvidson, Tellander, Toftered) följande.

Förhandsbesked

Den fasta årsavgiften, den s k klubbavgiften, är i sin helhet att hänföra till vederlag för omsättning som är skattepliktig enligt 10 § första stycket 7) ML. Beskattningsvärdet utgörs enligt 14 § första stycket 1) ML av 60 procent av vederlaget inklusive mervärdeskatt.

Motivering

Av handlingarna framgår bl a att X är en konferensgård, som drivs av X AB. För den verksamheten är bolaget skattskyldigt enligt 10 § första stycket 7) ML. Bolaget har till ett begränsat antal företag riktat ett kommersiellt erbjudande. Det innebär att dessa företag på konferensgården¹ Ej överklagat

**RSV/FB Im
1986:5**

mot en ersättning på — kr (beloppet utelämnat) för år får fritt nyttja lokaler för endagssammanträden och konferenser, sällskapsrum, salonger och matsal, bastuanläggning, tennisbanor, korthålsbana för golf med 3 hål, biljard, boule och övriga inre och yttre anläggningar. Dessutom kan en 30-fots motoryacht disponeras kostnadsfritt för endagsturer. Vidare har den som utnyttjar erbjudandet tillträde till konferensgårdens restaurang. I de fall klubbmedlemmar förlägger vanliga konferenser till anläggningen erhålls 8 procents rabatt av det enligt prislistan gällande pensionspriset.

Nämnden gör följande bedömning. De tjänster som bolaget erbjuder och tillhandahåller klubbmedlemmarna särskilt mot den erlagda klubbavgiften får anses omfatta vad som numera är normalt för en konferensgård med den belägenhet som X har och därför betraktas som en integrerad del av konferensgårdsverksamheten. Enligt nämndens mening bör därför den ersättning som bolaget betingar sig särskilt i formen av klubbavgift anses utgöra vederlag för omsättning som omfattas av skatteplikten enligt 10 § första stycket 7) ML. Detta innebär att beskattningsvärdet — enligt 14 § första stycket 1) ML — utgörs av 60 procent av vederlaget inklusive mervärdeskatt.

Förhandsbesked den 10 april 1986¹

**RSV/FB Im
1986:6**

Tillämpning av serveringsbegreppet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML)

Utkom från trycket
den 25 februari 1987

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande.

Ett handelsbolag avsåg att starta restaurangverksamhet i ett servicecentrum. Anläggningen skulle innehålla bl a ett antal lägenheter för handikappade och för pensionärer, lokaler för restaurang/café, dagcentral för de boende samt daghem, fritidshem och lågstadieskola.

I restaurangen skulle måltider tillhandahållas genom självservering och genom bordservering. De handikappade eller pensionärerna skulle vanligen inta sina måltider i restauranglokalen. Om deras hälsotillstånd inte tillät att de förflyttade sig till restauranglokalen transporterades i enstaka fall måltiden till den aktuella lägenheten av ett kommunalanställt vårdbiträde.

Det förekom även att restaurangen skulle tillhandahålla måltider till pensionärer och handikappade som bodde utanför serviceanläggningarna. Detta ordnades så att maten, som var nerkyld, transporterades i kaminer till s k minicentraler som var lägenheter som iordningställdes för servering. Restaurangen höll med egen personal på "minicentralen" om denna brukade betjäna mer än 20 lunchgäster. I annat fall sköttes centralen av kommunens personal. Restaurangen höll med bestick till måltiderna och ombesörjde även disk. Inredningen i minicentralerna ägdes däremot av kommunen. Även i detta fall kunde sporadiskt förekomma att måltider vidaretransporterades till sjuka pensionärer i deras lägenhe-

¹ Ej överklagat

ter. Det förekom också att nerkylda måltider transporterades direkt till lägenheter.

Skol- och daghemsbarnen skulle i huvudsak inta sina måltider i restaurangens lokaler. Det förekom dock att måltiderna vid vissa tillfällen skulle intas i skol- eller daghemslokalerna. Restaurangen transporterade då maten i kantiner eller på färdiga lunchbrickor till dessa lokaler som var iordningställda för servering. Bolaget tillhandahöll ingen egen serveringspersonal i lokalerna.

Handelsbolaget anhöll om förhandsbesked i vad mån den beskrivna verksamheten i sin helhet skulle anses som serveringstjänster vid tillämpning av ML. Om svaret på denna fråga var nekande önskade bolaget besked om någon av de angivna verksamhetsgrenarna var att anse som servering och om det i förekommande fall hade någon betydelse om egen serveringspersonal anlätades respektive om tillhandahållandet av måltider i bostäder skedde regelbundet i stället för sporadiskt.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 10 april 1986 beslöt RSVs nämnd för rättsärenden (Fridolin, Wennerholm, Jansson, Mellbin, Arvidson, Tellander, Toftered) följande.

Förhandsbesked

Enligt 10 § första stycket 1 ML är bl a tjänst som avser skattepliktig vara och innefattar servering skattepliktig. I fjärde stycket av anvisningarna till nämnda paragraf anges att med servering förstås tillhandahållandet av mat, dryck eller annan serveringsvara för förtäring på stället inom därför iordningställd lokal eller plats.

Nämnden finner att handelsbolagets tillhandahållande av måltider i restaurangen samt i de sk minicentraler och andra serveringslokaler som betjänas av bolagets egen personal är att hänföra till servering vid tillämpning av ML. Det sagda gäller vare sig måltiderna intas i restaurangen alternativt minicentralen eller om de serveras i lokalerna men av bolagets eller kommunens personal transporteras till person som bor i de ifrågakvarande serviceanläggningarna men som på grund av medicinska eller andra skäl inte kan inta sin måltid i serveringslokalerna. Det sistnämnda gäller vidare oavsett om tillhandahållandet av måltider sker regelbundet eller tillfälligt. På grund av det anförda förklarar nämnden att beskattningsvärdet vid omsättning av de nämnda serveringstjänsterna enligt 14 § första stycket 1 ML skall utgöra 60 % av vederlaget.

Av handelsbolaget på annat sätt tillhandahållen kost är att hänföra till försäljning av skattepliktiga varor, för vilken vederlaget utgör beskattningsvärde.

Regeringsrättens dom den 9 juni 1986 med anledning av ett överklagat förhandsbesked

**RSV/FB Im
1986:7**

Utkom från trycket
den 25 februari 1987

Ett företag har ansetts inte ha rätt till avdrag för ingående skatt som belöper på förvärv av egendom för personalstiftelsens räkning

1 Ansökningen

I ansökningen anförde X AB bl a följande.

Rättsnämnden har 1977—11—01 meddelat förhandsbesked med innebörd dels att aktiebolag äger rätt till avdrag för ingående skatt som belöper på anskaffning för personalstiftelsens räkning och dels att skattepliktig omsättning inte föreligger när bolaget gottgör sig från stiftelsen för anskaffningen. Regeringsrätten har i dom 1978—06—13 beslutat att inte göra ändring i förhandsbeskedet (RSV/FB Im 1978:1). Domen bör kunna tolkas på så sätt att stiftelsens verksamhet är en del av bolagets rörelse.

Sökandebolaget innehar Y:s personalstiftelse, som står under tillsyn av länsstyrelsen och är personalstiftelse i tryggandelagens mening.

Stiftelsen kan komma att förvärva fast eller lös egendom för användning inom ramen för sitt ändamål. Valet står då mellan att låta stiftelsen göra förvärven i eget namn eller att låta sökandebolaget göra förvärven. I det senare fallet blir mervärdeskatten effektivt avdragsgill i enlighet med förhandsbeskedet. I föreliggande ansökan anhålles om besked med innebörd att mervärdeskatten blir avdragsgill hos sökandebolaget även om förvärvet görs i stiftelsens eget namn. Som bakgrund lämnas följande redogörelse.

Stiftelsen har ingen anställd personal och ej heller någon kassa. Sökandebolagets personal svarar för den praktiska skötseln av stiftelsens angelägenheter, d v s beställningar, betalningar, bokföring m m. Bolaget erhåller ingen ersättning härför. Där emot erhåller bolaget gottgörelse från stiftelsen för direkta utlägg avseende anskaffningar och drift. De fakturor som avser stiftelsen upptar stiftelsen som fakturamottagare med c/o-adress till sökandebolaget. Härigenom skapas bättre förutsättningar för en smidig fakturahantering (attest, utbetalning) jämfört med om sökandebolaget skulle stå som fakturamottagare. I en stor organisation är det angeläget med enkla rutiner. Det torde också ligga i leverantörernas intresse att få kännedom om vem som är den egentlige kunden. Enbart det faktum att en personalstiftelse anges som fakturamottagare i stället för sökandebolaget får givetvis inte leda till att avdragsrätt för mervärdeskatt förloras.

I sammanhanget kan nämnas att sökandebolaget inte har utlämningsförbehåll i sin bolagsordning. Bolaget får därför inte äga fast egendom i Sverige.

Sammanfattningsvis anhåller bolaget om förhandsbesked med innebörd att mervärdeskatten är avdragsgill för bolaget även om förvärven görs av en personalstiftelse.

**RSV/FB Im
1986:7**

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 25 februari 1986 beslöt RSVs nämnd för rättsärenden (Fridolin, Wennerholm, Mellbin, Udd, Arvidson, Tellander, Toftered) följande.

Förhandsbesked

X AB har under de i ärendet angivna förutsättningarna inte rätt till avdrag för den ingående mervärdeskatt som belöper på personalstiftelsens förvärv av egendom i eget namn.

Motivering

Enligt 17 § första stycket lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) gäller att skattskyldig får, med vissa begränsningar varom inte är i fråga i ärendet, göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för den verksamhet som medför skattskyldighet. Avdraget skall enligt första stycket av anvisningarna till denna paragraf styrkas av skat- tedebitering på inköpsfaktura, avräkningsnota eller motsvarande handling. Sådana handlingar skall enligt anvisningarna till 16 § ML innehålla uppgift bl a om mottagarens namn och adress eller annan för identifieringen godtagbar angivelse. — I detta fall kommer enligt förutsättningarna personalstiftelsen, som är ett självständigt rättssubjekt, att i fakturorna stå som köpare av sådan egendom som används inom ramen för dess ändamål. Den förvärvade egendomen blir omedelbart en tillgång hos stiftelsen. Bolaget betalar visserligen de på stiftelsen utfärdade fakturorna men får gottgörelse från stiftelsen för dessa utgifter.

Nämnden finner mot bakgrund av det anförda att de förvärv stiftelsen gör i eget namn inte kan hänföras till bolagets verksamhet. Bolaget får därför inte dra av den ingående mervärdeskatt som belöper på dessa förvärv.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget att ingående mervärdeskatt som belöper på förvärv som bolaget gör för personalstiftelsens räkning skulle förklaras vara avdragsgill i bolagets mervärdeskatteredovisning oavsett om bolaget eller stiftelsen står som fakturamottagare.

I dom den 9 juni 1986 ändrade regeringsrätten (Brodén, Delin, Wadell, Sjöberg) inte förhandsbeskedet.

Förhandsbesked den 10 juni 1986¹

**RSV/FB Im
1986: 8**

Utkom från trycket
den 20 februari 1987

Skattskyldighet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) har inte ansetts föreligga för förmedling av hotellrum och vissa tjänster angående konferensarrangemang

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

X AB är ett nystartat företag. Företaget driver två typer av verksamheter nämligen förmedling av hotellrum samt totalarrangemang av konferenser.

Den första verksamheten, förmedling av hotellrum, innebär att företaget ger information om hotell och konferensanläggningar samt administrerar bokning åt kunder. Ersättning för denna verksamhet utgår i form av förmedlingsprovision från hotellet eller konferensanläggningen.

Den andra verksamheten innebär att företaget för en kunds räkning tar ansvar för bokning av konferensanläggning, anmälningar till konferensen, utskick av information till konferensdeltagarna, det praktiska genomförandet av konferensen samt fakturering av konferensavgifter. Ersättning för detta erhålls genom att nedlagda timmar för dessa tjänster faktureras kunden medan själva hotellkostnaden faktureras direkt från konferensanläggningen till kunden.

Enligt vår uppfattning är förmedlingen av hotellrum inte att anse som mervärdeskattepliktig verksamhet. Vår fråga gäller i stället den andra verksamheten, konferensarrangemang, om denna skall anses som mervärdeskattepliktig verksamhet och i så fall om någon reduceringsregel är tillämplig.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 10 juni 1986 beslöt RSVs nämnd för rättsärenden (Fridolin, Wennerholm, Bissmarck-Masreliez, Arvidson, Tellander, Toftered) följande.

Förhandsbesked

Bolagets tjänster vid anordnande av konferenser avser tjänster som inte är skattepliktiga enligt ML. Bolaget är därför inte skattskyldigt till mervärdeskatt för denna verksamhet.

¹ Ej överklagat